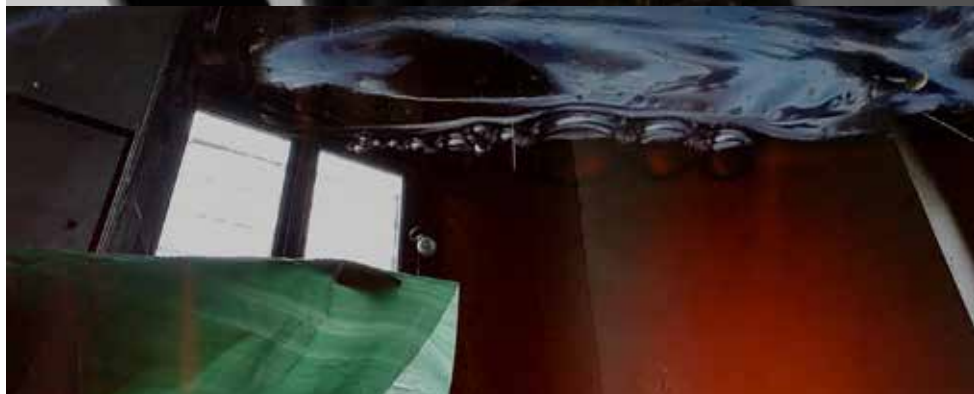




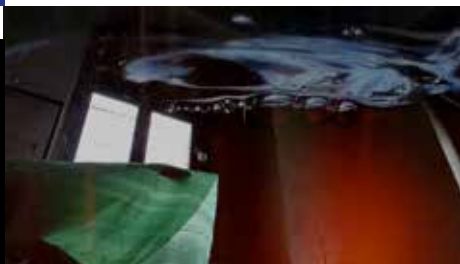
35

Amer Bakšić



Zoran Ignjatović

GALERIJA AKADEMIJE LIKOVNIH UMJETNOSTI SARAJEVO
28. novembar - 08. decembar 2025.



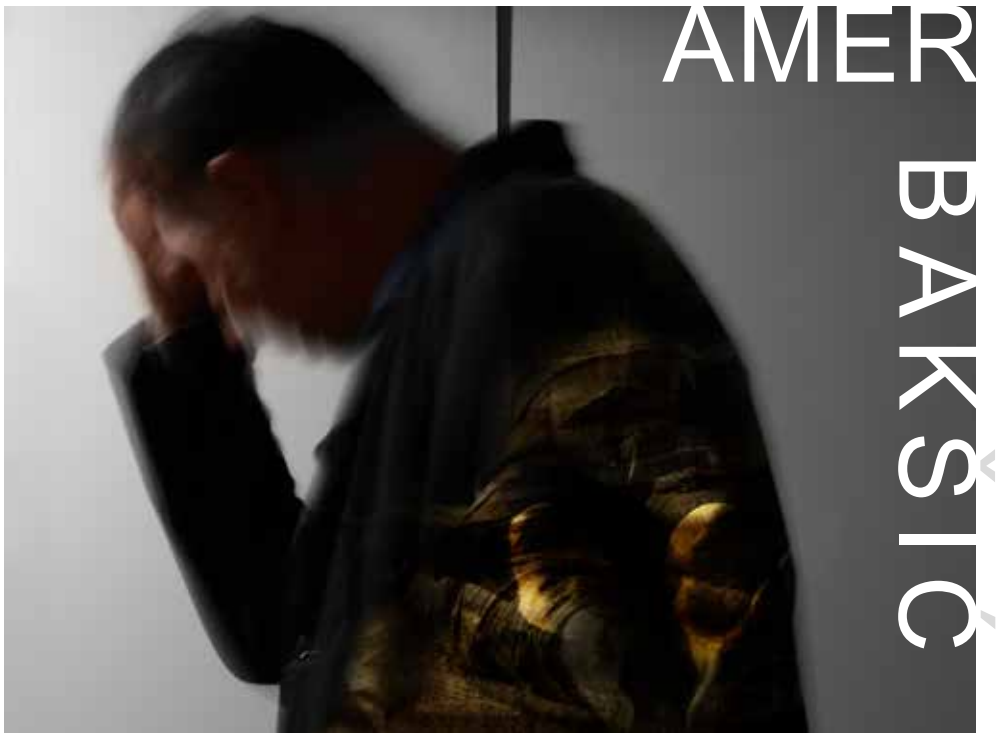
Zoran Ignjatović

GALERIJA AKADEMIJE LIKOVNIH UMJETNOSTI SARAJEVO

28. novembar u 19h

Zajedničko izlaganje dvojice drugova iz klase, iz generacije studenata na ALU, Odsjeka slikarstvo 1986. – 1990. drugi je jednako bitan povod. On je, zapravo, i inicirao ovu izložbu. To drugarstvo za vrijeme studija preraslo je u prijateljstvo koje traje punih 35 godina. U našim druženjima preko digitalnih medija, ima tome već izvjesno vrijeme, ideja o zajedničkom nastupu postala je česta tema naših razgovora. To bi bila prilika za druženje i za prezentaciju naših recentnih radova, ali i za, treba reći, obilježavanje male obljetnice – 35 godina rada i djelovanja na likovnoj sceni.

Istina je da se naš rad i naše djelovanje odvijalo u različitom okruženju, pod različitim okolnostima i u različitim državama, da se kreće u različitim pravcima ali u srodnim medijima, pa možda baš upravo zato, činilo nam se zanimljivim i intrigantnim razlogom da izlažemo zajedno.



GALERIJA AKADEMIJE LIKOVNIH UMJETNOSTI SARAJEVO

28. novembar - 08. decembar 2025.



Umjesto predgovora

Nakon petnaest godina rada u galerijama, intervencija u prostoru u okviru poetike *under construction / deconstruction, crtež u toku / (od)toku* (2003 – 2018), posljednjom samostalnom izložbom 2018. na ALU koja je obuhvatala i pripadajuće video radove / animacije stavljena je tačka na dugi niz godina. Eho te poetike mogao se pratiti u radovima malog formata, objektima, te video radovima koji su izlagani na kolektivnim izložbama u godinama poslije.

Period koji je uslijedio, najvećim dijelom, posvećen je retrospekciji: fotografisanju starih radova – crteža i slika. Za tu namjenu bila je potrebna adekvatna oprema (primarno fotoaparat i svjetlo) da bi se došlo do zadovoljavajućeg rezultata koji je podrazumijevao oštrinu i vjernost boja. Proces je to koji se odvijao u dva pravca: kroz stalnu praksu i kroz kontinuirano sticanje znanja koje je temeljeno na iskustvu takvog tipa rada u foto-studijima / ateljeima, muzejima i akademijama za fotografiju. To znanje se vremenom širilo i produbljivalo, a područja interesovanja skretala su prema artističkim, likovnim pravcima stavljajući težište na potpuno drugačije elemente. Kroz stalnu praksu i rad u *tamnoj komori pod crvenim svjetlom*, u igri svjetla i sjene, različitih formi i motiva, a potom i uvođenjem pokreta kao primarnog elementa, dovelo je do rezultata koji su se mogli prevesti u neki od likovnih medija: u crtež, sliku, a kasnije i grafiku. Za mene, samodostatnost i sugestivnost tih radova, unutar svog nativnog medija digitalne fotografije, odgodila je taj prevod do daljnjeg i postala glavnim povodom ovoj izložbi.



U pokretu



U pokretu



Entrance / Exit II



Entrance / Exit II



Entrance / Exit II



Entrance / Exit II



Igra sa svjetlom I

Igra sa svjetlom II



Igra sa svjetlom III



Igra sa svjetlom IV



Rođen u Sarajevu 01. 11. 1966. god. Redovni je profesor na Odsjeku slikarstvo na ALU u Sarajevu. Član je ULUBiH-a od 1996. godine. Izlagao je na mnogim kolektivnim i samostalnim izložbama u zemlji i inostranstvu. Dobitnik je više nagrada za svoj rad. Živi i radi u Sarajevu.



U pokretu



Igra sa svjetlom III



GALERIJA ALU SARAJEVO

novembar / decembar 2025

Zoran Ignjatović

Svako ima pravo na svoje parče neba

Film govori o slobodi fizičkog i duhovnog kretanja ili istraživanja. Krug, simbol celine i savršenstva, ovde je prisutan kao nebo i Sunce. Nebo (duša) je plavi krug koji čovek kotrlja svuda i gura napred. Sunce, nosilac životne energije, predstavljeno je njegovim šeširom. „Okovi“ nametnuti spolja simbolično su predstavljeni odećom koju glumac nosi u filmu. Tekstovi odštampani na odeći preuzeti su iz najpopularnijih dnevnih novina iz 2004. godine u mojoj zemlji.

Pažljivijim pogledom na te tekstove, primećujemo da se malo toga promenilo, vesti koje smo tada čitali predviđale su stresnu budućnost isto kao i danas. Možemo shvatiti da danas čitamo gotovo iste redove samo preoblikovane ili prikrivene različitim naslovima.

Sve što nas okružuje utiče na nas samo onoliko koliko mu mi dozvolimo da utiče. Svest o načinu na koji prihvatamo informacije i spoljne uticaje od velikog je značaja za našu komunikaciju sa drugim ljudima, okolinom i prirodom.

Gde god da idemo, šta god da radimo ili u kakvim god spoljašnjim situacijama da se nađemo, osećaj unutrašnje slobode je ono što nas čini srećnijim, lakšim i jačim.

Što je veća unutrašnja radost, to je veći naš pozitivan uticaj na okolinu.

Film naglašava da svako ima pravo na svoj unutrašnji svet, ali i da je on neraskidivo povezan sa svetom u kome živimo i na koji uvek imamo uticaj, pozitivan ili negativan. Ako nam je već dat izbor između uništenja, konzumiranja, stagnacije i stvaranja, onda biram kreativnost. Dinamiku i uzbuđenje istraživanja ovog unutrašnjeg, kao i okolnog prostora dodatno naglašava originalna i inspirativna muzika kompozitorke Svetlane Maraš. Film je posvećen svima koji su na putu kreativnosti i u potrazi za istinom i slobodom.

Kamera: Nataša Štulić,

Montaža: Nikola Štulić,

Muzika: Svetlana Maraš

Režija: Zoran Ignjatović 2022.



“ Svako ima pravo na svoje parče neba” 2022.



“ Ne obične stvari ” 2025

Ne obične stvari

Ignorisanje znanja da smo kreatori svoje realnosti konstantno snaži iluziju slučajnosti. Slike i dešavanja se gomilaju stvarajući, možemo ga slobodno nazvati, virtuelni svet u opštem slučaju potpuno ne povezanih situacija i senzacija.

Učestvujemo i prolazimo kroz različite situacije a da mnogo toga i ne primetimo. Automatizam postaje savršenstvo odsutnosti. To odsustvo se može percipirati kao potpuna opsesija svojim mislima koje ne dozvoljavaju opažanje spoljašnjih vibracija.

Time ne uranjamo u duhovnost, naprotiv ostajemo u začaranom krugu cirkuskog šarma najčešće istih ili sličnih banalnih misli.

Njih i onako malo ima ali se svojom bukom i ponavljanjem nameću.

Tek uočavanjem ovog uvek istog kruga misli, dolazimo do upitanosti šta je i gde je stvarnost.

“Ne obične stvari” pokazuje da postoji nešto suštinsko što smo zanemarili, čuda koja smo prevideli, svetlost i boje koje nismo primetili.

Ovaj film poziva na razgrtanje buke kojom smo neprekidno okruženi i ponovno oslušivanje vetra, jezera, zvuka tišine iz koje sve izvire.

Realnost je samo jedna od mnogih mogućnosti postojanja a mi smo njeni kreatori.



Montaža zvuka: Miloš Dašić, Kamera, montaža, režija: Zoran Ignjatović 2025.



“Svako ima pravo na svoje parče neba” 2022



Premijerna projekcija
kratkometražnih filmova:
“ Svako ima pravo na svoje
parče neba” 2022.
“ Ne obične stvari ” 2025.

Zoran Ignjatović (1961. Ljubljana, Slovenija)

diplomirao 1990. godine na Akademiji likovnih umetnosti u Sarajevu,
odsek slikarstvo u klasi prof. Milivoja Unkovića.

Do sada je imao 55 samostalnih izložbi (Belgija, Škotska, Grčka,
Rumunija, Poljska, Republika Srpska i Srbija) i izlagao na više od
150 grupnih izložbi (u Srbiji, Republici Srpskoj, Bosni i Hercegovini,
Crnoj Gori, Severnoj Makedoniji, Grčkoj, Rumuniji, Mađarskoj,
Nemačkoj, Španiji, Italiji, Japanu, Meksiku, Americi, Mozambiku,
Južnoj Africi).

Autor je i koautor 7 udžbenika likovne kulture za osnovne
škole odobrenih od strane Ministarstva prosvete, nauke i tehnološkog
razvoja Srbije.

Režiser kratkometražnih filmova

“Svako ima pravo na svoje parče neba” 2022.

“Reconnexion”, “Dugo putovanje”, “Izvan Kutije” 2024.

“U-VID”, “Na otvorenom”, “ Inner Upheaval” ,“ Ne obične stvari” 2025.

Dobitnik Đurđevdanske nagrade u oblasti umetnosti koju je dodelila
Skupština grada Kragujevca 2024. Živi i radi u Srbiji u Kragujevcu.

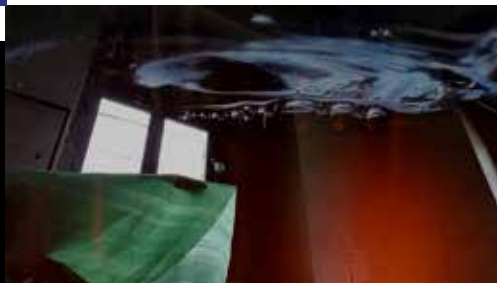
zoranignjatovic.com

zignjatovic@gmail.com

35

AMER

BAKŠIĆ



Zoran Ignjatović



GALERIJA AKADEMIJE LIKOVNIH UMJETNOSTI SARAJEVO

28. novembar - 08. decembar 2025.